

Pag. 2

Şedinţă de consiliu

Pag. 4

Nuntă cu dar și soacra bonus

Pag. 8

- Pompierii ne informează
- Examenul de LOGICA
- Pentru timp liber... pentru minte... pentru distracție

Gazeta de BĂILEŞTI

Seria a XVI-a
Nr. 3
martie 2018
Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie GRATUIT

Primăvara începe cu tine, FEMEIE!

Femeia este dădăca noastră în copilărie, tovarăsa noastră în vremea maturității, sprijinul nostru la bătrânețe, consolareala noastră în neno-roci și victimă noastră în toate timpurile, este un curcubeu deasupra orizontului familiei – un simbol al tărnei ale cărui culori se numesc: dragoste, chibzuită, cinstă, vigilență, bunătate, înțelegere și încredere, este al cincilea anotimp, în care natura se odihnește, amintindu-si toate florile primăverii, toate privighetorile verii, toți strugurii toamnei și toate ninsorile iernii.

Sub egida "Veniti, privighetoarea cântă", cu ocazia zilei de 8 Martie, Casa de Cultură "Amza Pellea" Băilești a organizat un spectacol de mare valoare artistică, cu un mesaj emociionant de ziua femeii, pentru femei. Spectacolul s-a desfășurat într-o atmosferă intimă în care majoritatea invitaților au fost femei. Cuvântul de deschidere și de mulțumire pentru că există ființă iubită, l-a avut domnul director al Casei de Cultură, Marcel Boța, acum într-o altă postură, cea de mesager al gândurilor bune, al emotiilor trăite de către soliștii ce aveau să delecteze numerosul public.

Au fost interpretate melodii despre mamă, despre femeie, despre soție, despre iubită și despre sufletul perechei al bărbatului, de primăvară, despre luna martie, aceasta fiind prima lună de

primăvară, luna în care natura renăste și razele soarelui încep să ne încâlzească sufletele, luna în care femeia este sărbătorită, având o zi nemuritoare.

A fost cântată femeia de către Marcel Bota, Ionuț Popescu, Ina și Gabriel Radu, Andreia Helga Stroe, Marius Ungureanu, Adrian Enică și Cătălin Neacșu, interpretând melodii superbe din repertoriul soliștilor Mirabela Dauer, Nicu Alifantis, Ion Aldea Teodorovici, Walter Ghicolescu, Paula Seling, Aura Urzicăneanu, Mălina Olinescu, Stefan Lordache și Sanda Ladosi, Elena Cârstea, Talisman, Compact și alții.

Ca de obicei, a fost aplaudată la scenă deschisă, interpretarea de excepție a profesorei de muzică, Ina Radu, ce ne-a "uns" sufletele cu vocea inconfundabilă și melodile cântate.

O surpriză destul de plăcută ne-a fost făcută de către profesoara de limbă engleză, Andreia Helga Stroe, care a inter-

pretat într-o manieră superbă, uimind publicul spectator, o melodie pe căt de grea, pe atât de frumoasă a Elenei Cârstea, *Nu sunt perfectă*, cu toate că noi suntem convinsi că este o femeie, profesoară și mamă perfectă.

O altă interpretare de clasă, fiind într-un fel obișnuită cu aparția pe scenă, a avut-o Ady Enică, fost membru al trupei X-Fresh, cântând (cu sau fără dedicatie) melodia *Te vreau numai a mea*, a cunoscutului interpret Walter Ghicolescu.

Așa cum suntem obișnuiti, primul pas

în acest spectacol a fost făcut excepțional

atât prin versuri, recitând din Păunescu,

Magda Isanos, Grigore Vieru, Mace-

donski, căt și prin cântecele pline de duioșie de către soliștul folk, rapsodul inimilor triste, care nu face decât a le

revitaliza cu melodile interpretate la cote

extraordinare, Marcel Boța.

Nu în ultimul rând, trebuie să aducem

mii de mulțumiri și aplauze pentru inter-

pretarea unică a soliștului Ionuț Popescu

frumoaselor melodii de iubire, melodii

greu de reprodus într-o manieră atât de

împozantă din repertoriul formației Talis-

man și Compact.

Așa cum era de așteptat, spectacolul

s-a încheiat apoteotic, într-un ropot de

aplauze ce au fost dedicate femeii, zilei

de 8 Martie.

Marian MILOVAN

Lumina și căldura Paștelui să ne încâlzească sufletele, să ne lumineze mintile, să ne deschidă inimile spre iubire, credința și iertare. Să fim mai buni, să ne bucurăm din plin de frumusețea tuturor lucrurilor care ne înconjoară și să dăruim iubire celor dragi.

Sărbători Fericite!

Costel Pistrău
Primarul Municipiului Băilești

Fie ca Sfintele Sărbători să ne facă viața mai frumoasă, casa mai bogată și masa îmbelșugată. Să fiți binecuvântați cu bogătie sufletească, cu iubire și cu speranță. Sărbătorile să vă aducă binemeritata pace și sănătate, dumneavoastră și celor dragi.

Paște fericit!

Redacția

Procentaj scăzut la examenul de simulare

În luna ianuarie, în perioada 22-25, la Liceul Teoretic "Mihai Viteazul" s-au desfășurat simulările examenelor de Evaluare Națională și Bacalaureat, cu subiecte elaborate la nivelul catedrelor implicate în aceste probe. Această simulare s-a dorit a fi un prim semnal de alarmă pentru unii dintre elevii care vor susține în vară aceste probe sau, pentru alții, o

confirmare a muncii depuse și a seriozității cu care abordează pregătirea examenelor.

Disciplinele de examen sunt: Limba Română – probă obligatorie pentru toți elevii, dar cu subiecte diferențiate în funcție de profil, Istorie – probă obligatorie pentru elevii de la profilul uman, Matematică – probă obligatorie pentru elevii de la profilul real,

dar diferențiate subiectele pentru cele două specializări (matematică – informatică și științele naturii). Probele la alegere ale profilului uman: științe socio-umane (Logică, argumentare și comunicare, Psihologie, Economie), Geografie, iar pentru profilul real: Anatomie și fiziologie umană, Biologie vegetală, Fizică, Informatică.

►Continuare in pag. 3

Şedinţa de consiliu

În baza Dispozitiei nr. 286 din 19.02.2018 a Primarului Municipiului Băileşti si în baza Dispozitiilor art. 39 alin. 1 si art. 40 din Legea 215/2001 a Administrației Publice Locale republika, în temeiul art. 68 si art. 115 alin. 1 lit. a din aceeași lege, a fost convocat Consiliul Local al Municipiului Băileşti în sedință ordinară pe data de 28.02.2018, ora 8.00 la sala de sedințe a Consiliului Local str. Printul Barbu Alexandru Stirbey, nr. 13, la care au fost prezenți toți consilierii locali.

Domnul secretar a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței, a arătat că este statutar constituită, supune la vot procesul-verbal al ședinței anterioare și arată că este conform dezbatelor din timpul ședinței, procesul-verbal fiind aprobat în unanimitate.

În continuare a dat cuvântul domnului Președinte de ședință, acesta adresându-i lui. Primar rugămintea de a prezenta ordinea de zi conform dispozitiei de convocare a ședinței înregistrată sub nr. 286/2018. După lecturarea acesteia, dl primar a prezentat ordinea de zi a ședinței și a dat cuvântul Președintelui de ședință. Preluându-și prerogativele, dl. Președinte a supus spre aprobare ordinea de zi, aceasta obținând sufragile tuturor consilierilor locali.

A fost votat în unanimitate Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Regulamentul serviciului de iluminat public din Municipiul Băileşti conform anexei ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă organograma și statul de funcții al Serviciului Public de Salubrizare și Spații Verzi în Municipiul Băileşti au fost aprobate 36 funcții contractuale de execuție și unul de conducere. Dintre acestea sunt ocupate 14 funcții contractuale de execuție și unul de conducere fiind vacante 14 funcții contractuale de execuție. La acest punct

din ordinea de zi, dl Gîiba a primit răspunsurile dorite de la dl Viceprimar la întrebările despre funcțiile de conducere la Serviciul Public de Salubrizare și Spații Verzi și totodată despre salariazarea tuturor angajaților la acest serviciu.

În unanimitate a fost aprobat și Proiectul de hotărâre privind aprobaarea indicatorilor de performanță ai Serviciului Public de Salubrizare și Spații Verzi în Municipiul Băileşti, pentru activitatea de salubrizare și deszăpezire a municipiului Băileşti.

La punctul patru de pe ordinea de zi a fost aprobat în unanimitate Proiectul de hotărâre privind interimatul managementului Casei de Cultură "Amza Pellea" Băileşti, prin persoana domnului Marcel Boța, până la finalizarea procedurii de concurs organizată de autoritatea locală dar nu mai mult de 120 zile.

Totodată, prin Proiectul de hotărâre nr. 53/20.02.2018 s-a aprobat și comisia de concurs și comisia de soluționare a contestațiilor pentru proiectul de management și oferta culturală pentru anii 2018-2023 la Casa de Cultură "Amza Pellea" Băileşti.

Vă prezentăm în cele ce urmează compoziția celor două comisi:

Comisia de concurs:

- Etegan Loredana Amelia – manager Centru Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Dolj;
- Nicolae Dumitru – referent specialitate Centru Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Dolj;

- Turcu Valentin – profesor – redactor sef Gazeta de Băileşti;

- Năstase Amalia – profesor – consilier local – președinte Comisia de Cultură;
- Pistrău Marian – consilier local – membru Comisia de Cultură;

- Firtulescu Dumitru – referent Casa de Cultură "Amza Pellea" Băileşti – secretar comisie Comisia de soluționare a contestațiilor;

- Călușaru Cristi – membru –

consilier local;

- Floricel Pătru – membru – consilier local;
- Firtulescu Lelia – administrator Casa de Cultură "Amza Pellea" Băileşti – secretar comisie.

La acest proiect, dl Marian Pistrău a arătat că din motive obiective nu poate face parte din comisia de concurs și a propus pe dna Nită Corina deoarece este angajată la compartimentul resurse umane la spital. În continuare dl viceprimar a răspuns doamnei Mariana Ciuciulin la întrebarea dacă postul de manager la Casa de Cultură este prevăzut cu studii superioare.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr 56, a fost aprobat în unanimitate închirierea prin atribuire directă a suprafeței de 359,09 ha păsune veche și nouă, începând cu anul 2018, crescătorilor de animale pe raza municipiului Băileşti care au înscrise animale în registrul agricol și registrul național al exploatațiilor.

De asemenea s-a aprobat caietul de sarcini privind închirierea păsunilor aflate în proprietate privată a municipiului Băileşti și modelul de contract cadre de închiriere, pentru suprafețele de păsune aflate în domeniul privat al municipiului Băileşti.

Au fost aprobată în unanimitate Proiectele de hotărâre prin care se aprobă transferul contractului de concesiune nr. 23313/29.07.2015 și preluarea contractului de concesiune nr. 19400/19.06.2015.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr 46/26.02.2018 se aprobă în unanimitate următoarele:

- Actul adițional nr.1 la Contractul de Concesiune nr. 19617/18.10.2005, încheiat între Consiliul Local Băileşti, în calitate de concedent și SC PIĘB CONFEZIONI SRL, în calitate de concesionar, conform anexei;

- Suprafața de 1775,50 mp, ce face parte integrantă din suprafața totală de 4100 mp, ce va fi utilizată pentru realizarea Proiectului "Îmbunătățirea Mobilității Urbane și reducerea emisiilor CO₂ în municipiu Băileşti" prin POR 2014-2020, obiectivul specific 3.2 "Reducerea emisiilor de carbon în

zonele urbane bazate pe PMUD".

- Suprafața de 4100 mp ce va fi utilizată pentru realizarea Proiectului "Îmbunătățirea Mobilității Urbane și reducerea emisiilor de CO₂ în municipiu Băileşti" astfel:

1. Suprafața de 1250 mp construcție capăt de autogara.

2. Suprafața de 1800 mp construcție centru intermodal de transport public de persoane.

3. Suprafața de 1050 mp zona protecție spații verzi.

În continuarea ședinței au fost aprobată în unanimitate și următoarele patru proiecte după cum urmează: Proiect de hotărâre prin care se aprobă preluarea contractului de concesiune nr. 19398/2015 de Borcoș Nicolae și Borcoș Florina; Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere încheiat cu Mihai Mariana pentru suprafața de 200 mp, str. Dreptății nr. 40; Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere încheiat cu GAMIV SERV GEN; Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere nr 5400/2012. Mentionăm că dl Pistrău Marian a propus ca stabilirea chiriei să se facă conform cu rata inflației.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii tehnico-economici la proiectul "Reabilitare și modernizare străzi, trotuare, parcare și podere etapa a II-a" județul Dolj, Lot A. În anul 2017 Primăria Municipiului Băileşti a prevăzut în lista

de investiții realizarea acestui proiect tehnic, astfel se are în vedere reabilitarea și modernizarea a 7,860 km străzi. Executivul a procedat la parcurgerea procedurilor de achiziție publică a serviciului de proiectare întocmindu-se proiectul tehnic aferent acestei investiții. A fost aprobat în unanimitate indicatorii tehnico-economi conform devizului general după cum urmează:

- Valoarea totală – 16 751 050 lei;
- Valoare de C + M – 16 125 849 lei.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii tehnico-economici la proiectul "Amenajare zona Parc Balasan", executivul a procedat la parcurgerea procedurilor de achiziție publică a serviciului de proiectare întocmindu-se proiectul tehnic aferent acestei investiții. S-a aprobat în unanimitate indicatorii tehnico-economi precum și valoarea cheltuielloi eligibile și neeligibile necesare implementării acestui proiect conform anexei.

A fost aprobat în unanimitate și Proiectul de hotărâre prin care se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 la SC PAZA CLB SRL Băileşti conform Anexei 1. Astfel veniturile estimative pe anul 2018 în cuantum de 1 358 lei și cheltuieli estimative în cuantum de 1 358 lei.

Ca ultim proiect ce a fost votat în unanimitate, Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii tehnico-economici la proiectul "Reabilitare și modernizare străzi, trotuare, parcare și podere etapa a II-a" județul Dolj, Lot A. În anul 2017 Primăria Municipiului Băileşti a prevăzut în lista

Marian MILOVAN

Omagiu târziu unui binevoitor

E vorba de un băilestean, devenit om de afaceri în Craiova, însă care din atât sănătatea sa nobilă și copilăriei, a făcut un gest nobil față de spiritualitatea băilesteană. Despre dl. Alexandru (Didi) Pelea am aflat cu mare întârziere, ca și despre gestul Domniei Sale, la 8 ani de la decesul survenit la 27 sept. 2010.

În esență, am aflat că dl. Alexandru Pelea, auzind de "Societatea Culturală Amza Pellea" (el însuși făcea parte din neamul marelui actor), a depus în contul acesteia suma de 60 000 000 lei vecchi. Era înaintea trecerii la "leul greu", însă a făcut-o fără să speculeze promovarea propriei imagini, cum se practică în lumea de azi – cu cameraman, reporter și fotografi. A făcut-o atât de discret, încât nu s-a știut de suma de 6 000 roni depusă, sumă care nu a cunoscut nicio operatie, scoatere sau retragere.

Urmarea gestului nobil și dezinteresat a fost că, până în prezent, Banca

și-a însusit jumătate din sumă, fiindcă i-a păstrat!!!

Că s-a folosit de ei în toti acești ani, se spune că "e o altă poveste!" și asa se face că a murit dl Alexandru Pelea, fără să stie că gestul făcut, pentru instituția bancară, a fost lipsit de substanță spirituală, iar, la concret, o posibilitate de însușire treptată a întregii sume depuse, fără nicio retință sau resentiment, fiindcă vorba răufăcătorilor, "Banii n-au miroș!", sau, altfel spus, de când băncile au treabă cu cultura?!

Si-atunci, de ce se supără finanții când se spune că "băncile sunt cămătarii cu autorizație?". Deosebirea e că bancherii își execută debitorii cu "portărei", pe când cămătarii particulari o fac cu "recuperatorii", dotați cu... bâte și alte accesori.

Gazeta de Băileşti, prin rândurile de față, chiar și foarte târziu, omagiază legitim și discret memoria dlui

Alexandru Pelea.

Cine a fost o spune în continuare, un fost coleg de generație și de școală, care, ca și alți băilesteni, care l-au cunoscut, îi păstrează o pioasă amintire.

Pentru că a vrut, dezinteresat, să ajute spiritualitatea locului natal, îi închin, în încheiere un modest rondel.

S-a dus dintre cei vii devreme, în vesnicie, regretat, De parcă-a vrut la El să-l cheme Domnul cel Sfânt, neapărat, Căci nu l-au urmărit blestem, Fiind cu sufletul curat, S-a dus dintre cei vii devreme, în vesnicie, regretat... Împătimit de chimie – Formule, tabele, scheme, Precizii de inginerie, Si randamente-n sisteme, S-a dus dintre cei vii devreme...

Valentin TURCU
Alexandru (Didi) Pelea s-a născut la

data de 10 aprilie 1953, fiind singurul copil al părintilor – Rică – mecanic și Luci – casnică.

După clasele I-VIII, la Scoala nr. 3, a urmat cursurile Liceului Industrial de Chimie din Craiova, pe care le-a absolvit în 1973.

Între anii 1973-1978 a urmat cursurile Institutului Politahnic lașl, Facultatea de Tehnologie Chimică Anorganică.

Didi a fost un mare iubitor de adevăr și de tineri și receptiv la tot ce era nou în viață de zi cu zi.

Părintii săi, oameni simpli, conștienți de înzestrarea nativeă a unicului lor copil, s-au străduit să-i asigure o educație pe măsura văditelor sale inteligețe, scliptoare, încă din copilărie.

În discuțiile pe care le avea, impresiona prin capacitatea de cuprindere și prin ideile ce pentru mulți erau noi.

A copilărit în atmosfera anilor '50-'60, în care nivelul de trai era destul de

scăzut, dar a fost mereu un elev strălucit, atât la materialele umaniste cât și la cele științifice. Iubea poezia lui Eminescu, Cosbuc, Blaga, dar, mai alesa lui Argeșei, din care recita cu placere.

În anul 1992 a intrat în afaceri, domeniul care i-a adus destule satisfacții. Faptul că a reușit se datorează zecilor de cărți pe care le-a citit. Dădea doavă de generozitate cum rar i se poate întâmpla cuiva.

Dacă discuțiile pe care le purta cu anumite personale, nu le erau pe plac, admonesta delicat, dar cu conținut. A beneficiat în viață sa de prezența unei soții uimitoare – Eugenia (tot ingineră), care i-a fost mereu parteneră, la serviciu și în afaceri.

S-a stins din viață la 27 septembrie 2010, la Craiova. Despartirea de viață a fost foarte grea. Sunt convins că mai avea multe proiecte de realizat.

Prof. Constantin MUSTĂTEA

Paul Goma SCRISURI I 1971-1989

Am citit voluminoasa lucrare a lui Paul Goma încă din vara anului trecut; am ezitat însă să-mi exprim impresiile din cauza conținutului foarte inflamabil al cărții opozantului român. Practic, nu există personalitate (instantă) culturală, religioasă sau politică din România care să nu stârnească ironia muscătoare, critică acidă, caustică și chiar disprețul ostil ale cărturarului exilat la Paris. De aceea, neputând afla și reacția celor incriminați în paginile cărții ("audiatur et altera pars..."), m-am temut să emit judecăți transiente. Totuși, îndrăznesc să afirm că dacă numai o mică parte din acuzațiile formulate de Goma sunt reale și justificate, atunci cărțea lui reprezintă imaginea gropii de gunoi a lumii scriitorilor românești. Fără a-i absolvii pe conducătorii lor politici, scriitorii români sunt puși la zid și ca șefi ai lumii literare nationale dar și ca români simpli, autori sau oameni.

Carta aruncă în aer imaginea pe care generații de filologi naivi (și mă recunosc printre aceștia) o aveau despre marii scriitori ai secolului XX și despre alți cărturari din domeniu: Zaharia Stancu, George Macovescu, George Ivașcu, Zoe Dumitrescu Bușulenga, Alexandru Piru, Nicolae Manolescu și mulți, mulți alții...

Carta lui Paul Goma are o compoziție eclectică, atipică, ghidată de o dezordine căutăță, apropiată de un miscelan, începând cu datele biografice ale autorului, pe cât posibil obiective. După care sunt inserate articole, conferințe, eseuri, interviuri, corespondență, elemente de jurnal personal, toate reușind să încheie o imagine deplorabilă a lumii literare românești (conducători, scriitori, editori, critici literari, gazetari etc) începând cu anii dicturii comuniste și continuând cu epoca frâmântată de după 1989.

De aceea, autorul acestor modești – și poate greșite – impresii de lectură va încerca o sistematizare a vastului material faptic furnizat în aceste "Scrisuri" de opozantul român parizian.

Mai întâi se impun câteva repere biografice. Scriitorul s-a născut în 1935, în satul Mana, comuna Vatici (județul basarabean Orhei), din părinți învățători. În entuziasmul generat de alipirea Moldovei de peste Prut la țara-mamă, Maria Popescu și Eufimie Goma se căsătoresc dar, la scurt timp după

nășterea celui de-al doilea copil, Paul (n. 2 oct. 1935), începe calvarul unei populații blestemate parcă de soartă. În 1940, după Diktatul Molotov-Ribbentrop, familia Goma nu reușește să se refugiază în țară și rămâne în URSS. Tatăl este arestat de către NKVD, se zvonește că ar fi murit dar, după începutul războiului și recăștigarea (vai, doar temporar) a Basarabiei, învățătorul este descoperit în lagărul de prizonieri sovietici din Slobozia-lalomita. Apoi, pe fondul ofensivelor sovietice, familia Goma se refugiază la Sibiu și în satele din preajmă, în ciuda somăriei de a se întoarce în Rusia (citește, Siberia!), îndrând persecuții cumplite – arestări, anchete, detenții.

Încă din tinerete viitorul opozant are virtuți de răzvrătit împotriva opresiunilor politice. În 1952, la doar 17 ani, este arestat la Sibiu și îndemnat să vorbească cu clasa despre partizanii din munți, ulterior fiind exmatriculat din toate școlile. Termină totuși cu greu liceul, în anotul târg ardelean Rupea și este admis la "Scoala de literatură Mihai Eminescu", că și Nicolae Labiș, născut în același an ca el. Își aproape firește, încep imediat conflictele cu dascălii de aici – George Macovescu, Mihai Novicov, Iorgu Iordan, Alex. Grur, Ion Coteanu (cu toții, apoi, profesori la Filologia bucureșteană, pe vremea studenției mele, MP). Nu lipsesc, dintre cei deranjați de firea independentă, rebelă și Tânărului, de convingerile lui politice, naționale și morale, alte nume sacrosancte în epocă: Leon Tismăneanu (tatăl lui Vladimir) și, mai ales, temutul profesor de Marxism Radu Florian, spaimă generației mele. (Spre sansa noastră, grupa 526, din seria a două, a făcut acest curs cu un altul, mai puțin rigid, Mihai Petrescu...).

Paul Goma este iarăși arestat și întemnițat apoi, reclamat de Anton Bărbu-Panaghia, "pictorul de biserici din Segarcea", este deportat în Bărăgan. (Iarăși mă intersecez cu un nume cunoscut: ca o curiozitate, prin 1980 m-am aflat în atelierul acestuia de la Sălcuta, Clubul Sindicatelor din Băilești dorind să achiziționeze unele lucrări ale acestui artist plastic, autorul statuii lui Oblemenenco de pe stadionul craiovean omonim...).

Revenind la viitorul autor al lui "Ostinato", acesta este deportat în Bărăgan (comuna Lătești), unde are domiciliul obligatoriu (fatidicele inițiale DO), totalul detenției sale ridicându-se la șapte ani, între 1956 și 1963, perioadă în care a prestat munci necalificate înjisoitoare. După 11 ani, în 1965 (atunci când noi absolviem) el redevine student la Filologie și un an mai târziu termină "Ostinato" cu titlu "Cealaltă Penelopă, cealaltă Itahă", dar are mari necazuri cu publicarea ei. Dificultățile de acest tip se vor ține lanț în biografia literară a lui Goma, până la plecarea din țară dar și după aceea! Cartea de mai sus va apărea doar în Occident, unde ajunge pe trasee clandestine și unde autorul va devein imediat cunoscut.

Totuși, în 1900 debutează în țară cu volumul de proză scurtă "Cameră de alături" și, în același an – Acela al primăverii de la Praga – trăiește două evenimente majore: se căsătoresc cu Ana-Maria Năvodaru și intră în PCR, alături de alții tineri scriitori, ca Alexandru Ivasiuc, Adrian Păunescu, sau Aurel Dragoș Munteanu, seduși, cu toții, de clamata disidență a lui Ceaușescu față de Moscova.

Însă, pentru îndrăzneala de a trimite în străinătate manuscrisul lui "Ostinato", este "judecat" de Uniunea Scriitorilor, forul în care Zaharia Stancu, Constantin Toiu, Nichita STănescu, Gabriel Dimișianu, Constantin Chirță, Titus Popovici, Paul Everac și Fănuș Neagu, "iau atitudine" față de gestul său "nesăbuit". Mai departe, în 1970, trimite Editurii Cartea Românească volumul "Usa noastră cea de toate zilele". Firește, editorii – Marin Preda și Mihai Gafita – îl resping pe motivul că autorul i-ar fi introdus în roman sub alte nume pe soții Ceausescu! În replică, Paul Goma îl expediază și pe acesta în străinătate, mai ales că, între timp, "Ostinato" apăruse deja în Germania. Ca o culme a absurdului, autorul vede primul exemplar al cărții sale în... mânile lui Zaharia Stancu ca represalii, este exclus din partid și pus la zid; printre puțini lui apărători în acest caz, Goma îl amintește pe Mihai Novicov, Ion Lăncrăjan, Darie Novăceanu sau Mihai Ungureanu.

În disperare de căză, autoritățile comuniste îl eliberează pașaport, în speranță că desideratul nu se va mai întoarce; doar că, după numai trei luni petrecute în Vest pe proprii bani, Goma revine în țară și își continuă ostilitățile cu regimul comunist. În intervalul parizian, Goma ia contact cu exilul românesc: soții Monica Lovinescu și Virgil Ierunca-Untaru, Mircea Eliade, Eugen Ionescu și Emil Cioran.

Reîntrsă în țară, în ciuda adversității evidente a forurilor politice și literare, Paul Goma continuă să scrie: "Gherla", "Garda inversă", "7-1" etc. În paralel, aderă în mod public la "Charta 77", spre indignarea altor confrății ca George Ivascu, Alexandru Piru, Vasile Băran, Eugen Barbu, Alexandru Andrițoiu și alții. Fac notă discordantă doar Ion Negoițescu și Mircea Logulescu!...

Paul Goma este iarăși arestat și întemnițat apoi, reclamat de Anton Bărbu-Panaghia, "pictorul de biserici din Segarcea", este deportat în Bărăgan. (Iarăși mă intersecez cu un nume cunoscut: ca o curiozitate, prin 1980 m-am aflat în atelierul acestuia de la Sălcuta, Clubul Sindicatelor din Băilești dorind să achiziționeze unele lucrări ale acestui artist plastic, autorul statuii lui Oblemenenco de pe stadionul craiovean omonim...).

Revenind la viitorul autor al lui "Ostinato", acesta este deportat în Bărăgan (comuna Lătești), unde are domiciliul obligatoriu (fatidicele inițiale DO), totalul detenției sale ridicându-se la șapte ani, între 1956 și 1963, perioadă în care a prestat munci necalificate înjisoitoare. După 11 ani, în 1965 (atunci când noi absolviem) el redevine student la Filologie și un an mai târziu termină "Ostinato" cu titlu "Cealaltă Penelopă, cealaltă Itahă", dar are mari necazuri cu publicarea ei. Dificultățile de acest tip se vor ține lanț în biografia literară a lui Goma, până la plecarea din țară dar și după aceea!

Procentual, prezența la examenul de simulare a fost de 67,70%, iar procentul de promovabilitate de 40%, din care pentru uman, de 51,16%, iar pentru real de 18,18%.

Lecturile unui pensionar

"SINGUR ÎMPOTRIVA TUTUROR"

(Paul Goma – "Scrisuri", vol. I-II,
Editura "Curtea Veche", București, 2010)

Motto:

„...absența închisorilor nu este suficientă spre a-i face pe oameni liberi”

Paul Goma

În mod semnificativ, regimul îl oferă un apartament... fără adresă căci strada nu fusese încă botezată iar blocul nu era numerotat (așadar, un mod perfid de a-i stârni corespondența cu cei din Apus)! Iar ca o "favoare" îl se oferă un serviciu insipid la Biblioteca Centrală de Stat. Este desigur, urmărit în continuare, interogat și arestat, refuză inițial propunerea de emigrare în Occident după care, în 1977, cere și obține azil politic în Franță, împreună cu soția și copilul, unde se stabilește definitiv.

În străinătate, războiul surd dintre scriitor și securitate nu conteneste, ca în 1981, când are loc atentatul din care scapă nevătămat. (Episodul care este înfățișat în "Soldatul câinelui", disidentul primind un colet misterios, suspect, cu o bombă explozivă destinată autorului).

În străinătate, războiul surd dintre scriitor și securitate nu conteneste, ca în 1981, când are loc atentatul din care scapă nevătămat. (Episodul care este înfățișat în "Soldatul câinelui", disidentul primind un colet misterios, suspect, cu o bombă explozivă destinată autorului). Pe acest fundal tensionat, Paul Goma continuă să scrie cărți precum: "Patimile după Pitesti", "Din Calidor", "Bonifacia", "Astra", "Sabina", "Viata la castel", "În cerc", "Justa", "Jurnal de apocrif", "Bătrânul și fata", "Basarabia" și altele.

Ca o concluzie personală, cred că statutul de opozant autentic al autorului dar și caracterul său rigid, inflexibil îl situează pe Paul Goma într-un război fără limite și fără sfârșit cu întreaga lume scriitoricească de la noi dar și cu structurile osificate ale comunismului românesc.

În numărul viitor al *Gazetei de Băilești* vom vedea care sunt convingerile scriitorului despre această orânduire, cu trecutul și prezentul ei, cu ororile comunismului, pasivitatea bisericii, complicitatea și obedientia liderilor oficiali ai scriitorim românești.

Marian PIRNEA

Procentaj scăzut la examenul de simulare

► Continuare din pag. 1

Pentru probele la alegere, dintre elevii de uman, 47 de elevi au preferat Logică, argumentare și comunicare, 2 – Psihologie și un elev – economie, iar pentru Geografie au optat 9 elevi. La real, 32 de elevi au ales Biologia, 4 elevi au optat pentru Fizică și unu pentru Informatică.

Rezultatele arată deocamdată astfel:

din 96 de elevi ai claselor a XII-a, au absențat 31, iar dintre cei 65 de elevi care s-au prezentat la susținerea probelor, au promovat 26. Din cei 26 de elevi promovați, 22 sunt de la uman, iar 4 de la real.

Procentual, prezența la examenul de simulare a fost de 67,70%, iar procentul de promovabilitate de 40%, din care pentru uman, de 51,16%, iar pentru real de 18,18%.

În perioada 19-22 martie se vor desfășura Simulările probelor scrise de Bacalaureat cu subiecte propuse de Ministerul Educației Naționale. Sperăm ca prezența și promovabilitatea să fie mult imbunătățite față de situația prezentată anterior.

Mirela MATARA

Nuntă cu dar și soacă bonus

Casa de Cultură "Amza Pellea" Băilești și Fundația Artelor Dor Craiova a organizat joi 8 Martie, ora 17, lansarea cărții "Nuntă cu dar și soacă bonus" precum și Fotoexpozitia de humor "ROMÂNIA E DEFECTĂ (sau noi...)" ambele ale cunoscutului umorist Radu Marini (numele de scenă) iar pe numele de botez, Marian Rătulescu, un umorist de factură veche și nouă în același timp, actor ce a făcut parte din celebrul grup de comedie Pro-Parodia. Alături de acesta, la eveniment a participat și doamna profesor Diana Neamțu, de la Direcția pentru Tineret și Sport al județului Dolj, care a prefațat inedita carte de humor. În primul rând vreau să vă spun că eu sunt prietenă cu soacra autorului iar aceasta, Maria P. Papa trăiește. Aceasta trăiește în lumea în care ea, ca o femeie deșteaptă știe să se descurce în timpurile de acum, ne povesteste cu humor ce face dumneaei pentru a supraviețui, pentru a se adapta la satul românesc, de după revoluție. Cartea cuprinde povestiri scurte, spumoase într-un limbaj accesibil, scrise de un om de condei, un umorist autentic. Soacra este personajul principal al cărții, personajul principal al satului, cea care duce tradiția românească mai departe.

Bineînteleas, cum era normal, autorul nu a scăpat de noi, l-am întoclit și a dat

de bunăvoie un interviu:

În primul rând îmi scot pălăria pentru toti băileștenii și vreau să vă spun că am venit cu mare drag aici în Băilești, aici în fața dumneavoastră. Pentru că dumneavoastră reprezentați oamenii extraordinari, cu un spirit nemaipomenit, cu o vervă și o receptivitate la humor ce m-a impresionat foarte mult. Am venit cu mare plăcere pentru că aici am jucat pe scena Teatrului de vară, unde conceteaneanul dumneavoastră, marele actor Amza Pellea, a reușit să dea scenei românești un personaj extraordinar de sorginte băileșeană.

Acum să o luăm cu începutul – sunt Marian Rătulescu în timpul liber, iar Radu Marini în rest, adică în timpul ocupat. Radu Marini vine tot de la numele meu, înainte lumea mă chemă Rădulescu în loc de Rătulescu, deoarece sunt tăietor fruntas, m-am tăiat și a ieșit Radu, iar Marini de la Marinică, după cum vedeti, Radu Marini. Să vă spun ceva de la Muma, așa că m-am născut și am crescut cu barba pe mine. Vreau să spun că e gresit spus că lumea mă cunoaște de la Pro-Parodia, lumea râde de mine de la Pro-Parodia. Așa am ajuns de râsul lumii și vă dezvăluin în premieră că așa se va numi următoarea mea carte despre humor, o carte memorialistică despre humor explicit despre Pro-Parodia Maxima sau "Mamă râde lumea de mine". Ca și un zmeu, înainte am trimis buzbuganul, adică am făcut o carte de memorialistică despre trupele de humor din Craiova, de la Casa de Cultură a Studenților din Craiova care au avut de spus ceva în humorul românesc. Este vorba de trupa Mesaj Grup, grupul de comedie Pro-Parodia, trupa de pamphlet 9 Fix și Vacanța Mare. Retineti, toate au avut ca numitor comun – Casa de Cultură a Studenților Craio-

va. Noi am promovat ideea de humor oltenesc, românesc de factură inedită cu totul și cu totul special. Au fost în tără doi poli mari de interes umoristic, în Craiova și la Iași. La Iași a fost Diver-Dis, grupul Ne-am Ars Amatoră și grupul 8+1 fără cârmaci.

Revenind la oile noastre, cartea cu soacra am avut-o în subconștiul meu, pentru că "lăsându-mă la vatră" după 1993 când a încetat activitatea mea în cadrul trupei Pro-Parodia, m-am și pensionat și sincer, mi-a fost foarte greu. Atunci am continuat într-o cursă de urmărire de unul singur cu propriul meu EU și cu propriul meu humor și ochelari, (de atunci port ochelari și îi port doar pe nas). Am mers mai departe și am scos primul ziar de humor care se numea "Informatorul". După aceea am pus bazele unei fundații, Fundația Artelor Dor, iar în cadrul acesteia am început diverse proiecte, de humor și de teatru (Clubul de teatru Nory), de promovare a tinerilor și în mod deosebit de promovare a valorilor certe din arealul oltenesc. Am făcut niște trupe de humor special (trupa de pamphlet 9 Fix, Molile) care au promovat humorul de factură nouă, humorul de factură inedită astăzi însemnând pantomimă sincronizată colectiv, humor absurd și în mod deosebit o legătură între dans, desen animat și circ. A fost un melanș foarte complex care s-a închinat ideii de pamphlet. Pamfletul este o găsirea mea ce înseamnă o punte între spirit - dacă ai, ai, ai, dacă n-ai, n-ai.

După acest debușeu de factură umoristică de latură artistică, mi-am canalizat atenția cu totul special către cărti, promovând ideea de humor inedit. Am luat o grămadă de premii, (îmi pare rău că le-am luat, mai bine luam banii). Acum iată-mă în Băilești (capitala umorului românesc), unde oamenii de aici reprezintă polul umorului oltenesc, am venit cu plecăciune față de memoria marelui nostru Amza Pellea. Îl consider

al nostru, îl consider un prieten spiritual al trupei Pro-Parodia, decarece ne-a încurajat, ne-a îmbărbătat și ce e mai important – ne-a strâns mâna, felicitându-ne și spunându-ne că facem o treabă inedită pentru anii '80. Am emoții în glas și în suflet de căte ori îmi amintesc de acest OM special al Băileștei, al umorului românesc, mai ales al culturii române. De aceea am ținut mortis să vin aici cu prima mea carte complexă despre un personaj feminin, tratat în cheie umoristică și zic cu mândrie patriotică oltenescă, este un roman oltenesc pentru că personajul trăiește întâmplări nemaimuritoare, așa cum îmi place mie să zic. În cadrul acestei cărți, sunt înglobate peste 200 de întâmplări nemaimuritoare, a acestui personaj feminin numit Papa P. Maria, din arealul oltenesc de la Botoșani Paia și mă mândresc că am reușit să dau literaturii române, un personaj atât de spumos, atât de închegat, atât de viu, atât de natural și atât de... curvar. Ea fiind unică. Unica mea sursă de nervi.

În continuare nu vreau să mă astâmpăr și voi perseveră să fac rost de dosarul trupei Pro-Parodia de la CNSAS, să las lumii posibilitatea de a descifra, de a decoda viața reală, trăirile, satisfacțiile și în mod deosebit timpul anilor '80, ale trupei Pro-Parodia, o trupă de frunte a humorului românesc, iar după aceasta sper să termin o carte monumentală, despre trăirile mele,

despre amintirile mele, despre contactele mele cu diverse personalități și personaje ale culturii, ale artei, ale politicii românești. Acum, în premieră vă spun că această carte se va numi "Motolita-mi amintiri". Este vorba despre personaje, personalități, cu font de 12 în alb și negru.

Pe final aş vrea să vă spun o poveste. În anul 2012 am văzut că piata de humor este săracă în trupe și în interpreți individuali și am încercat să vin cu un suflet nou, mai ales în umorul fotografic. Atunci am încercat să promovez ideea de pamphlet, pamphletul fiind un copil de suflet al meu, așa am promovat idea de humor intelectual, humor de spirit, nu un humor de sușe. Această idee de fotopamfleturi, a avut premieră la Câmpulung Muscel, o zonă dragă mie, odată cu expoziția "Gândește e la liber". După aceea am promovat idea de "Lumină pentru adevăr" și "Balada unui creier mic" iar astăzi aici la Băilești sunt prezent cu o parte foarte mică, din vasta mea expoziție, care se numește "ROMÂNIA E DEFECTĂ (sau noi...)". Sunt matrice ale sufletului românesc, sunt matrice ale conștiinței sau inconștiinței noastre în lumea pe care o trăim. În încheiere urez tuturor românașilor noștri să fie de râs, adică să fie mesagerii umorului românesc în orice colț al lumii, iar zâmbetul să nu le dispară, să nu alba zi fără zâmbet.

Marian MILOVAN

Valentine's day, o sărbătoare a kitschului

Dintotdeauna poporul român a fost receptat ca unul ospitalier, primitor și întelegerător. Dar toate aceste calități, s-au transformat, în unele cazuri, în pericole care i-au dinamitat istoria, originea și autenticitatea. Pentru a nu ne crede inferiori și a fi priviți în același rând cu ceilalți, noi, români, am ales să împrumutăm diverse sărbători străine, încercând astfel să demonstrăm că suntem „în rândul lumii”. Și mă refer aici la două zile celebrate de români doar pentru că sunt atât de mediatizate dincolo de ocean, în țara tuturor posibilităților: Halloween și Valentine's day. Putem observa că denumirea lor nu o traducem, mândrindu-ne deja că stim trei cuvinte în limba engleză. Să pentru că luna trecută unii au ales să

sărbătorescă acest Valentine's day, vom încerca în rândurile ce urmează să înțelegem necesitatea sau inutilitatea unei asemenea zile în cultura poporului nostru.

Chiar dacă este importată de la americani, această zi își are originea în Roma Antică. În fiecare an, pe 15 februarie românii serbau Lupercalia, o sărbătoare a fertilității, zî în care tradiția cerea ca tinerele necăsătorite să scrie

bilete de amor. Fiecare urmă să fie curtată în anul următor de cel care avea să-i extragă biletelul dintr-o urnă special pregătită. De aici începeau istorioarele de amor ale anului ce urma, istorioare de multe ori destul de picante, ce puteau conduce sau nu la o căsătorie. Promotorii Valentine's day-ului de azi încearcă să-si justifice tradiția căsătoriilor de o zi prin acest obicei al Romei Antice. De fapt, sărbătoarea Lupercalia era închinată, în primul rând, zeilor Juno și Pan, zeului fecundității Faunus Lupercalus. Zia se termina cu o mare petrecere la care se formau viitoarele cupluri de îndrăgostiți.

Pentru a contracara orgiile organizate la această sărbătoare pagână, căsătoria – a ajuns să fie, în lumea

papa Gelasius I al Romei a instituit, pe data de 14 februarie, sărbătoarea Sfântului Valentin. Acesta a fost preot în Imperiul Roman în timpul împăratului Claudio II (213-270). Acest împărat a scos în afara legii căsătoriile deoarece observase că în campaniile militare întreprinse soldații necăsătoriți dăduseră cel mai bun randament. S-a gândit pentru următoarele campanii că doar de astfel de soldați are nevoie și nu-i poate recruta dacă ar fi fost căsătoriți. A dat un edict prin care căsătoriile erau interzise în spațiul lumii antice. Pe acest fond se pare că a existat acest preot, pe nume Valentin care, în secret, căsătorea cuplurile de tineri. Împăratul aflat, l-a întemnit, iar mai apoi, la 14 februarie 269 l-a decapitat. Totuși, nici Biserica Ortodoxă, nici cea Romano-Catolică nu au la această dată de 14 februarie un sfânt cu numele Valentin. În calendarul Bisericii Ortodoxe există, spre cinste, Sf. Ierarh Valentin (30 iulie), Sf. Valentin preotul (6 iulie), Sf. Mucenită Valentina (10 februarie). Așadar, un preot care și-a dat viața pentru oficializarea unui act valabil toată viață – căsătoria – a ajuns să fie, în lumea

modernă, protectorul celor care încheie o căsătorie de-o zi, pe 14 februarie. Trist, dar adevărat.

Biserica, sora geamănă a acestui neam românesc (pământul nostru strămoșesc a cunoscut învățătura creștină chiar de la unul din cei 12 Apostoli ai Mântuitorului, Sf. Apostol Andrei, în sec. I după Hristos), și-a arătat mereu poziția negativă față de această „zi a îndrăgostitorilor”, serbată la mijloc de februarie. Unii au pus această atitudine a Bisericii noastre pe seama faptului că sărbătoarea ar proveni din spațiul romano-catolic. Nimic mai fals, pentru că nici ei nu au o asemenea sărbătoare a Sf. Valentin la această dată. Alții au acuzat „gândirea retrogradă” a Bisericii. Iarăși un fals. Biserica nu gândește retrograd, dar nu poate fi de acord cu tot ceea ce este nociv pentru morală, cu tot ceea ce înseamnă aventură sau dezmară. Biserica nu poate tăcea în fața degradării morale a unei nații, a unor oameni, a fiilor ei, în fața celor care denaturează istoria. În fiecare om există un sfânt sau un luda. Biserica trebuie să-i alba pe amândoi în grija: pe cel sfânt să-l cinstească, iar

Consiliul Național Român, convocând adunarea de la Alba Iulia pentru ziua de 1 decembrie 1918, l-a însărcinat pe Iuliu Maniu cu organizarea Adunării naționale. În drum spre Alba Iulia face un popas la Blaj, rostind aici un discurs prin care aducea un ultim omagiu acelei citadele a românilor.

Mai exista o problemă foarte importantă, care trebuia pusă la punct, și anume: atitudinea guvernului maghiar de la Budapesta față de Adunarea Națională convocată la Alba Iulia. În acest scop, Maniu a întreprins o călătorie la Budapesta. Sosind în capitala maghiară, a căutat imediat să se întâlnescă cu ministrul (pentru minorități – n.n.) Jaszi Oskar, pentru a aranja cheștiunea. După vreo 15 ani, Oskar Jaszi, pe atunci profesor la o universitate din Statele Unite, făcând o vizită lui Iuliu Maniu la via acestuia de la Bădăcin – reamintindu-și cele trecute vremii – a povestit că în acel moment ministru social-democrat și cu contele Teodor Bathany, ministrul de interne în acel guvern, au cerut ca Maniu să fie imediat arestat și trimis în judecată pentru înaltă trădare.

1 Decembrie 1918, era zi de Dumineacă, care începe cu Sfânta Liturghie. La sunetul clopotelor toti români s-au îndreptat spre bisericii. După Liturghie cei 1 228 de reprezentanți ai românilor se adună în sala mare a Casinei militare din Alba Iulia. Cei aproximativ 100 000 de români așteau afară, pe Câmpul lui Horea, venirea oratorilor, care să le prezinte actul unirii. Au rostit discursuri memorabile George Pop de Băsești, care este ales și președinte de onoare al adunării, Vasile Goldiș și Iuliu Maniu, acestea fiind și astăzi adevărate lectii de oratorie.

Discursul de la Alba Iulia și contribuția lui Maniu la Marea Unire nu s-au bucurat de o foarte mare atenție din partea istoricilor în perioada comunistă și acesta pentru că nu i se putea ierta faptul că după al doilea război mondial

Iuliu Maniu - Părintele Unirii

a fost simbolul rezistenței anticomuniste din România. Discursul lui Maniu de la 1 Decembrie 1918 este un demers istoric încadrat în spiritul bărnutian, al cărui ecou a trecut din Catedrala de la Blaj, prin glasul lui Treboniu Laurian, pe Câmpia Libertății de aici. Iuliu Maniu a jucat un rol hotărător în toate marile momente ale anului 1918 și în ceea ce s-a hotărât la Alba Iulia. Importanța lui în cadrul generației Marii Uniri e covârșitoare: "Noi, onorată Adunare Națională, privim înfăptuirea unității noastre nationale un trîmf al libertății omenești. Noi nu vom să devinem din oprimati oprimatori, din asupriți asupriitori. Noi vom să întronăm pe aceste plaiuri libertatea tuturor neamurilor și a tuturor cetățenilor. Noi propunem decretarea unirii cu Regatul României și întregii Transilvanii, a întregului Banat și a întregului teritoriu locuit de Români al Ungariei. Pe aceste teritorii locuiesc

zile. Să ne gandim puțin la câștigul celor care au pus pe piață aceste mijloace de felicitare, profitând de sentimentele unor oameni naivi, jucându-se cu sentimentele și declarațiile lor de dragoste.

Lubirea nu are zile de sărbătoare și nu se exprimă în apeluri și mărturisiri la comandă. Nu există o zi a îndrăgostitorilor, pentru că ființei iubite nu-i spui că pentru ea există decât o zi a iubirii. E trist dacă lubirea are o singură zi. Ea trebuie să aibă toate zilele vieții noastre. Lubirea nu se exprimă doar în vorbe, ci mai ales în fapte. De aceea, Sfântul Apostol Pavel, dorind să vorbească despre acest sentiment curat, scria corinenilor: „De-ăs grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, dar dacă n-am iubire, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Si de-ăs avea darul profetiei și de-ăs cunoaște toate tainele și toată știința și de-ăs avea credința toată să pot muta și muntii, dar dacă n-am iubire, nimic

însă și alte neamuri, cu alte înșușiri și alte tradiții. Noi nu vom să răpim individualitatea etnică, nici ființa națională a acestor neamuri. Noi nu vom să răpim limba nimănu, ci vrem ca fiecare om să aleagă liber limba și credința în care vrea să trăiască atât în viața lui particulară, cât și în legătură cu viața de stat. Noi nu vom să versem nimenea lacrimile pe cari le-am vărsat noi atâtveacuri și nu vom să sugem puterea nimănu, așa cum a fost suptă a noastră veacuri de-a rândul."

Discursul rostit de către Iuliu Maniu la 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia.

Pe data de 2 decembrie 1918, sunt alese structurile de conducere, provizorii, ale Transilvaniei, Marele Sfat Național, ca organ legislativ și Consiliul Dirigent, organul executiv. Președintii ai celor două foruri de conducere au fost alesi fruntași politici sălăjeni George Pop, la cel legislativ și Iuliu Maniu, la cel executiv.

Înțrebăt de Corneliu Coposu, în serile linistite petrecute împreună cu Iuliu Maniu la Bădăcin, care sunt cele mai importante realizări din viața lui, acesta i-a răspuns că după Unirea de la 1918, care este de departe cea mai mare realizare, a urmat introducerea regimului românesc în Transilvania. Acela a fost un moment crucial când 80% din funcționarii vechiului regim austro-ungar au refuzat jurământul în fața Consiliului Național Român. Atunci s-a înregistrat voluntariatul a 420 de preoți, a 180 de medici și a 600 de avocați români care au renunțat la meserile lor ca să ocupe posturi de pretori, de notari, să intre în magistratură pentru a scoate din impas administrația din Transilvania. Al treilea moment important în biografia lui Iuliu Maniu după propria lui apreciere a fost acțiunea din toamna anului 1918 de la Viena, când a organizat Armata Română din Transilvania și timp de 55 de zile a asigurat ordinea în Viena, în timpul grevei poliției vieneze.

Prof. Alina PREDA

nu sunt. Să toate averile mele de le-as împărtășări cu trupul meu de mi-l-ăs da să-l ardă, dacă n-am iubire, nimic nu-mi folosește. Lubirea rabdăndelung; lubirea se dăruie, ea nu invidiază, nu se trufește; ea nu se poartă cu necuvîntă, nu-si caută pe ale sale, nu ține minte răul; ea nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevar; pe toate le suferă, pe toate le crede, pe toate le nădăduiește, pe toate le rabdă. Lubirea niciodată nu trece."

Înălță de ce Valentine's day nu trebuie să devină o zi a dezmațului, a exploziei de erotism trecător, o zi a declarărilor sentimentale decupate din kitschuri comerciale, o zi de negoț ieftin al sufletului și al inimii. Lubirea nu este de vânzare la tarabe, la metrou, în stații de autobuz sau la colțuri de stradă. Toată viața noastră trebuie să fie o zi a îndrăgostitorilor și de aceea nu există căsătorie de probă, de o zi, ci de o viață.

Pr. Ciprian CATANĂ

Începând cu 19 februarie, suntem din nou în Postul Mare. Biserica ne oferă prilejul de-a ne înnoi viața duhovnicească prin post și rugăciune ca să fim cât mai aproape de Dumnezeu și, în final, să întâmpinăm, după cuviintă, înfricosatele Sale Patimi ca, apoi, să neridicăm din mormântul păcatului cu slăvita Sa Înviere.

Fiind în Postul Mare sau al Paștilor, ori al Păresimilor, cum îl numeau strămoșii nostri, și care ne amintesc de postul Mântuitorului înainte de a începe activitatea lui mânuitoare, trebuie menționată semnificația postului creștin.

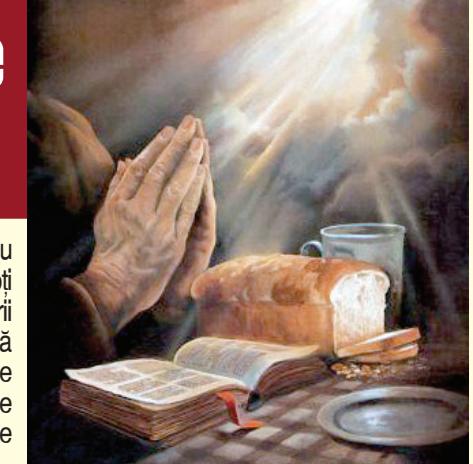
De regulă, prin post înțelegem o reținere, în mod voluntar, de la anumite feluri de mâncare, în spătă de la carne și băuturi. Dar această înfrâñare a trupului prin reducerea hranei are ca scop principal și refacerea vietii sufletești, o înduhovnicire a noastră.

Postul este cunoscut și în alte religii, după cum a fost cunoscut și în Vechiul Testament. De pildă, Moise, marele prooroc și legiuitor al evreilor, a postit 40 de zile pentru a fi vrednic să primească, în tunete și fulgere, pe lespezi de piatră, cele 10 porunci dumnezeiești au Decalogul, pe care trebuie să le respectăm și noi, creștinii (Ies. 24,18).

Proorocii Ilie, om ales al lui Dumnezeu, a postit, după care a primit puterea de a deschide și închide slăvitele ceruri pentru a veni pe pământ ploaia aducătoare de roade.

Au postit ucenicii Sf. Ioan Botezătorul (Matei 9,14). A postit în pustie, 40 de zile și 40 de nopți, Mântuitorul Însuși înainte de a începe propovăduirea Evangheliei (Matei 4,2). De asemenea au postit Sfintii Apostoli și ucenicii

Despre Post

lor, ei au fost cei care au rănduit postul pentru toti creștinii de atunci, ca apoi marii Sfinți Părinți ai Bisericii să fixeze posturile așa cum le aveau până azi și să scrie pagini memorabile despre semnificația postului creștin.

Biserica noastră a rănduit posture de o zi, dar și de lungă durată, cum sunt: al Paștilor, al Nașterii Domnului, al Sfintilor Apostoli Petru și Pavel și Postul Sfintei Marii sau al Adormirii Maicii Domnului.

Posturile de o zi sunt cele de miercuri și vineri din fiecare săptămână, rănduite de Biserică încă de la sfârșitul secolului I al erei creștine, la care se adaugă cel de la praznicul Sfintei Cruci din 14 septembrie.

În anumite perioade de pregătire duhovnicească ale anului liturgic, Biserica acordă dezlegare de post chiar și în zilele de miercuri și vineri, fiind consimnată în calendar sub numele de "hart", după cum în anumite zile de sărbătoare (Buna Vestire, Florii), este acordată așa-numita "dezlegare" pentru peste, undelemn și vin.

Biserica recomandă și "postul negru", adică o ajunare deosebită, în care nu se consumă nimic, nici mâncare, nici băutură, o zi întreagă (de pildă, în Vinerea sau Sâmbăta Patimilor, ori în Ajunul Crăciunului și al Botezului), și post aspru sau uscat, când se ajunează până înspire seară, iar atunci se gustă numai din mâncare uscată (pâine, poame, apă).

Mântuitorul condamnă în atâtea rânduri postul pur formal al fariseilor din vremea Sa, recomandând să postim în ascuns, nu pentru ca să fim văzuți de oameni, ci de Tatăl Cereș "care vede în ascuns și îți va răsplăti în arătare" (Matei, 6,18).

Sf. Vasile cel Mare, care a trăit în veacul al IV-lea, scria "A sosit vremea postului și a curăției, nu numai a depărtării de bucate, ci și a curățării de păcate".

Sf. Ioan Gură de Aur spunea într-o predictă: "Zici că postești! Arată-mi aceasta prin fapte! Să postească și ochiul tău și gura ta! Să postească toată ființa ta!"

Postul trebuie însoțit de lacrimile pocăinței, de rugăciune, de îndepărțarea de tot ceea ce este dăunător vieții noastre. Să gândim, să simțim și să vom numai ce este vrednic de numele de creștin! Să trăim deplin, cu ființa noastră virtuțile creștine pe care ni le recomandă Biserica!

Postul nu trebuie să fie prilej de întristare, ci dimpotrivă, de bucurie duhovnicească, știind că prin el biruim patimile și plăcerile trupului, pentru că prin el ajungem la Înviere.

Să dăm, deci, postului o valoare spiritual-morală ca în felul acesta să fie cu adevărat un act de cinstire a lui Dumnezeu, o jertfă a noastră pe altarul iubirii fată de Tatăl Cereș și de Fiul Său, care a adus în lume adevăratul post: al lacrimilor, al pocăinței, al rugăciunii și al iubirii de semenii.

Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă să nu judecăm nici pe cel ce măñâncă legume, nici pe cel ce nu măñâncă (Rom. 1-13), dar să-i ascultăm și poruncă răspicată, potrivită la acest început de post: "Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrâncim în armele luminii. Așa că în prima zi să umblăm: cuviincios, nu în ospete și în betii, nu în desfrâñare și în fapte de rușine, nu în ceară și în invidie, ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos (Rom. 13, 12-14) căruia l se cuvine mărirea și cinstirea în veci. Amin".

Pr. Gheorghe FIRULESCU

Centenarul Marii Uniri – între nepăsare și controverse (VIII)

În numărul trecut, ca și în cele anterioare, am încercat argumentarea caracterului unitar al spiritualității românești, argument de o mare importanță în lupta națiunii noastre pentru realizarea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918.

Pentru cititorii Gazetei de Băilești, cu deosebire cei tineri (cărora dirigitorii educației apreciază că nu le sunt necesare orele de istorie – câte mai sunt – în curricula scolară) cred că precizările făcute pe această cale ar fi necesare, mai ales în condițile în care, dincolo de Prut, se recurge la orice pentru oprirea curențului îndreptat către revenirea în granițele naturale ale Nației, iar din Vestul apropiat e contestat Actul Unirii de la 1 Decembrie 1918.

În cele ce vor urma voi încerca să aduc în sprijinul ideii de slujire a idealului de Unire, alte pilde de patriotism, prin contribuții deosebite la realizarea caracterului unitar spiritualității românești. Apreciez că cititorii G.d.B., care nu știu, e bine să afle și pe această cale, cum înaintașii noștri au fost veritabile pilde de patriotism, înfruntând pericolele, cu sacrificii personale asumate uneori chiar aventuroase; cum au contribuit, în timp, la afirmarea spiritualității naționale, ca element esențial în lupta pentru realizarea Marii Uniri, spre deosebire de politicienii de azi, preocupați doar de a fi la putere.

Reamintesc cititorilor G.d.B. că "Istoricile..." reprezentanților Scolii Ardeleane au fost ale "românilor" iar gramaticile publicate în limba latină erau "... linguae Romanae, sive Valachicae..." iar a lui Enăchită Văcărescu, tipărită la Viena, la 1787, era "Românească".

În domeniul muzicii, "Codex Caioni", al unui român ardelean, călugăr Franciscan, conținea o antologie, în care, în notația tubulaturii de orgă, a transcris melodii populare românești.

Bazele gramaticii istorice românești au fost puse de canonical Timotei Cipariu, profesor la Blaj, în "Principia de limbă și scriptură" – 1866. A mai publicat "Gramatica românească" – vol. I – 1869, vol. al II-lea – 1877. Lui i se datează prima publicație română de filologie – "Arhivul pentru filologie și istorie" – 1867-1872 și a publicat prima antologie de texte vechi româniști – "Cronostomatia sau Analecte literare". Activitatea lui a fost foarte apreciată în epocă, drept pentru care, alături de alți ardeleani, a fost invitat la întemeierea "Societății Academice Române" (din 1879 – "Academia Română") și, ca recunoaștere a eruditiei sale, a fost ales ca vicepreședinte al acestei Instituții de cultură – cea dintâi – a Națiunii Române, ceea ce a însemnat încă un pas în realizarea viitoarei uniri.

În ciuda existenței a trei state românești, înainte de 1859, intelectualii români au activat nu numai în principatul de origine, ci și în celelalte, pe deplin convinsă că își slujesc națiunea și își afirmă, astfel, existența și contribuția ei la cultura și spiritualitatea umană.

1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

Astfel, bănățeanul Eftimie Murgu, cu studii strălucite de filosofie și drept la Budapesta, a predat cățiva ani filosofia la Academia Vasiliană și dreptul la Cea Mihăileană de la Iași, apoi, stabilit la București, tot ca profesor (a dat lecții particulare de filosofie adolescentului Nicolae Bălcescu cu care a legat o strânsă legătură de prietenie, în cadrul Societății secrete "Frăția"). La 1840, alături de Bălcescu, sub conducerea lui Dimitrie Filipescu, participă la complotul, zis în epocă "al lui Mitiță Filipescu". Acțiunea e descoperită de autorități și cei doi bucuresteni Filipescu și Bălcescu au fost închisi (episodul a fost evocat memorabil de Camil Petrescu în romanul "Un om între oameni" și drama "Bălcescu") iar Eftimie Murgu, fiind "supus străin" a fost exilat în "ținutul de basină" – Banatul. Peste numai cățiva ani Eftimie Murgu s-a situat printre fruntași Revoluției Române din Transilvania și Banat; a făcut parte, alături de marele poet maghiar Petőfi Sandor, mort în luptă la Albești, lângă Sighișoara, din "Liga egalității". După înfrângerea Revoluției de către armatele imperiale și rusești, a fost prins, judecat și condamnat la moarte, apoi pedeapsa i-a fost comutată în patru ani de temnită, iar, după eliberare, s-a stabilit la Budapesta, ca avocat de mare succes, succedat de Emanoil Gojdu – român macedonean care a lăsat biserică ortodoxe române o avere imensă, spre a fi administrată de "Fundata Gojdu", având ca obiectiv esențial acordarea de burse studentilor români (printre care numerosi beneficiari au fost Octavian Goga și Victor Babeș).

Bunurile imobiliare ale Fundației Gojdu au fost pierdute prin renunțarea irresponsabilă a autorităților române, în urmă cu numai cățiva ani. (Efect al opacității față de cunoașterea trecutului). Românilor s-a aflat în continuu și accentuată afirmare. Astfel, nu întâmplător, veacul al XIX-lea e numit "al redescoperării naționale". Zaharia Carcalechi – publicist ardelean – e considerat precursor al presei de limbă română. În 1821 a editat la Budapesta, periodicul "Biblioteca românească", apoi, la București – "Vestitorul românesc".

Mihail Boiagi – aromân, la 1813, a scos la Viena, "Gramatica română sau macedoromână", în limbile greacă și germană. Bănățeanul Damaschin Bojincă a fost profesor de drept roman și civil la Academia Mihăileană de la Iași, iar după

1859 a fost ministrul de justiție al lui A. I. Cuza.

Alături de ceilalți pașoptiști, Ion Ghica a fost un fervent militant unionist, dar și în planul spiritualității românești. Bucureștean, prieten din adolescență cu Bălcescu și Gr. Alexandrescu, cu studii strălucite la Paris, unde și-a trecut cu succes Bacalaureatul în Literă (a studiat la Sorbona cursurile celebrilor Joules Michelet, Edgar Quinet și Adam Mickiewics) și a urmat cursurile de inginerie

minieră. A tinut cursuri, după revenirea în țară, la Academia Mihăileană de la Iași, participant la Revoluția de la Paris de la 1848, în Tara Românească, s-a refugiat, după înfrângerea acesteia, în apus, apoi, având legături anterioare solide în Imperiul Otoman, a fost cățiva ani Bei ("guvernator" al Insulei Samos). Revenit în țară, a fost în primele rânduri ale luptei pentru Unirea de la 1859, apoi Ministrul de Interne, calitate în care a instituit, prin decret, trecerea de la folosirea alfabetului chirilic, la cel latin. În literatură, a creat o specie în proză - epistolă literară, în volumul "Din Vremea lui Caragea" – scrisori către Vasile Alecsandri.

Reformele lui Cuza – organizarea

învățământului primar, secundar și

superior – au fost implementate de un

alt pașoptist, în calitate de ministru al

"instructiunii publice" – poetul și roman-

cierul D. Bolintineanu, ale cărui balade,

inspirate din trecutul național, au constitu-

tuit, ulterior, pentru zeci de generații,

veritabile lectii de patriotism (Bolintineanu era de origine aromână).

Publicistica a constituit un factor fa-

il de activ în promovarea și stimularea

idealului de unire.

După publicații prepașoptiste "Curierul..." lui Heliade, "Albina..." lui Asachi, "Gazeta..." lui Barbu și celelalte, apărute în București, Iași, Brașov, Budapesta, Oradea etc. a venit rândul altora să promoveze același ideal, la sfârșitul sec. al XIX-lea și începutul celui de al XX-lea – "Luceafărul", la apoi la Sibiu, "Sămănătorul" – la București, "Viața Românească" – la Iași, "Tara noastră" – la Sibiu, "Tribuna" – la Arad s.a. Nu mai miră pe nimeni că la aceste publicații colaborau autori din toate provinciile românești; la "Semănătorul", de exemplu, au colaborat ardelenii Ilarie Chendi și Ion Agârbiceanu, sau la "Tara noastră", scoasă la Sibiu de Goga, au colaborat Mihail Sadoveanu și un Tânăr aromân, stabilit la București, Victor Eftimiu.

"Neutralitatea", la Declansarea primei conflagrații mondiale, în cei doi ani, a fost segmentul de timp care spiritualitatea românească – una și indivizibilă – și-a găsit concentrarea în celebrul "Trecet batalioane române, Carpații!", cu care România a devenit tară beligerantă, cu jertfele de pe câmpurile de luptă, jertfe care au făcut ca Nația Românească să poată "de facto" să se reunească, la Alba Iulia, pe Câmpul lui Horea, în uralele de

"Vivat România Mare!".

Valentin TURCU

Băileșteni, deveniți personaje literare, se întâlnesc în prozele scriitorilor originari din Băilești – Florin Chiriteșcu, Petre Anghel, Ilie Sălceanu și Valentin Ristea, însă cele despre care e vorba în continuare sunt operele unor băileșteni.

Pe primul îl întâlnim la Ion Ghica în "Din vremea lui Caragea – Scrisori către Vasile Alecsandri".

Chiar de la personajul său autorul află că se numește Nicolae Badea și este din satul Băilești, județul Dolj.

Povestea acestui băileștean o află cu ocazia călătoriei făcute în anul 1842 la mănăstirile din nordul Olteniei, împreună cu poetul Grigore Alexandrescu, care a lăsat posteritatea "Memorialul de călătorie" și cunoscutele poeme inspirate de elemente ale trecutului de la Drăgășani, Cozia și Tismana.

Povestea lui Nicolae Badea din Băilești e aflată chiar de la acesta și cei ce-l întâlnescă la Cloșani, unde se află de o multime de ani, într-un fel de domiciliu fortat. El relatează cum, în tinerete, la Vidin, s-a îmbrățișat cu un demnitar turc, căruia i-a pierdut apoi urma, însă a aflat că acesta a ajuns temutul vizir Mustafa Bairaktar, pe care îl vizitează în capital imperiului.

Intocmai cum Neculce, în "O samă de cuvinte" face elogiu prieteniei, deasupra deosebirilor de neam și religie, între doi copii – viitorul mare vizir Kupruly Paşa și viitorul domn Ghica Vodă, din naștere a lui Ion Ghica se detasează aceeași idee. Nicolae Badea intră intempestiv în palatul marelui vizir, care îl recunoaște, îl îmbrățișează și-l întrebă ce vrea să-l facă. Băileșteanul e nedumerit că marele vizir vrea să-l facă domn al Tării Românești, mai întâi, apoi se râzgândește, știind că va avea de înfruntat adversitatea boierilor.

Două personaje literare din Băilești

Nicolae Badea se opune intenției lui Mustafa de a-l face, apoi, mitropolit, pe motivul că ar trebui să se călugărească, iar el are nevoie și copii, de care nu vrea să se despartă. În cele din urmă acceptă demnitatea de mare ban, pentru care primește firman, numai că, peste puțină vreme, marele vizir e înălțurat de la putere de către ieniceri, iar domnul Tării Românești îl trimite sub pază la Closani, unde cei ce-l întâlnescă, mai în glumă, mai în serios, îl consideră până la bătrânețe "Mare Ban".

Alt personaj băileștean îl întâlnim la Gh. Brăescu, în schita "Metodă nouă", inclusă de autor în volumul "Vine domana și domnul general".

Membru al Cenacului "Sburătorul" condus de critic Eugen Lovinescu, alături de Camil Petrescu, Hortensia Papadat Bengescu, L. Reboreanu, Ion Barbu și alții, maiorul Gheorghe Brăescu s-a remarcat prin proze de inspirație cazonă – continuator al lui Anton Bacalbașa, cu celebrul său "Moș Teacă".

În "Metodă nouă" ilustrează stupiditatea vieții de cazarmă. În fata corpului ofițerilor, un locotenent pretinde că a studiat carteua unui francez care recomandă simplificarea procesului de instruire a soldaților printr-o "metodă nouă", pe care vrea să o pună în aplicare în cele ce urmău, pentru care i se cere să i se aducă "cel mai prost soldat din regiment".

Adus în fața corpului ofițerilor și întrebă de unde e, soldatul răspunde: "De la Băilești!", după care "Metodă franceză" se dovedește inaplicabilă și încercarea se încheie cu câteva palme date pentru că "s-a emoționat", bietul soldat din Băilești.

Că Nicolae Badea, evocat de Ion Ghica, a existat (sunt și azi destui băileșteni cu numele Badea, ba chiar un "Drum al Bădestilor") cu povestea lui impresionantă, nu se poate pune la îndoială. Altfel, de unde să stie Ion Ghica, la 1842, de existența "satului Băilești, din județul Dolj"? Convingerea o întărește faptul că atât Ion Ghica cât și prietenul său, Grigore Alexandrescu, au evocat locurile și oamenii cu intenția relației autenticului; altfel spus, folosind elemente, care, mai târziu, presă, evident la alt nivel, le-a exploatat în reportajul literar.

La Gh. Brăescu "cel mai prost soldat din regiment" e "de la Băilești"; de ce "de la Băilești" și nu din altă parte?

Explicația e că, fiind mai mulți ani ofițeri la regimentul de la Calafat, maiorul de mai târziu și-a luat personajul din Băilești pentru că foarte mulți recuși erau aduși de la Băilești – cea mai populată localitate din împrejurimile Calafatului (comparativ cu altele – Goleniști, Ciuperca, Maglavita, Moțăești etc.).

Deci nu surprinde faptul că din Băilești provine un soldat mai sărac cu duhul.

De altfel, în primul război mondial, au murit sau au fosat răniți destui combatași băileșteni din regimentul de la Calafat, O cercetare arhivistă ar putea chiar stabili căți anume.

Valentin TURCU

Pompierii ne informează

Ne bucurăm că, se pare, sfaturile și atenționările noastre "au prins" și populația a fost mai atentă, mai responsabilă în ceea ce privește măsurile de prevenire a incendiilor în propriile gospodării. Consecința este faptul că în luna februarie pompierii băileșteni au fost solicitați să intervenă la o singură intervenție de stingere și anume: În data de 15.02. a izbucnit un incendiu în satul Bistretul Nou, la locuința numitei Barbu Virginia, str. Mihai Chirilă, nr. 6. La sosirea la locul intervenției s-a constatat că incendiu se manifesta cu violentă la o siră de furaje (lucernă uscată), existând posibilitatea de propagare la o altă siră de furaje și la anexele gospodărești în condiții de vânt puternic. Datorită intervenției prompte și profesioniste a pompierilor, pagubele au fost limitate la arderea sîrei de lucernă. Au fost salvate o altă siră de furaje, anexele gospodărești și un sopron în care se aflau cca 5 mc lemne de foc. Cauza incendiului a fost jocul copiilor cu focul. Revenim cu atenționarea de a nu lăsa la îndemâna copiilor chibrituri sau alte obiecte cu flacără deschisă.

În ceea ce privește echipajul SMURD, acesta a fost solicitat pentru acordarea primului ajutor medical de urgență în 117 cazuri, dintre care 75 cazuri în mediul rural și 42 cazuri în mediul urban.

Si pentru că tot este de "actualitate", în ultimul timp discutându-se foarte mult în media despre acest lucru, vă vom da câteva sfaturi despre modul în care trebuie să vă comportați înainte, în timpul și după producerea unui cutremur.

Cutremurele de pământ (seisme) sunt zguduirii bruse și de foarte scurtă durată ale unor porțiuni din scoarta terestră. Cauzele interne (din interiorul pământului) sunt cele mai frecvente, iar miscarea plăcilor tectonice reprezentă principal cauză a producerii seismelor. În orele sau zilele de după un seism puternic se produc de obicei mișcări denumite replici sau post-socuri care în principiu ar trebui să indice o linistire a zonei. În anumite cazuri, activitatea seismică poate însă continua cu așa-numitele rojuri de cutremure.

Ce trebuie să știi dumneavoastră:

A. Înainte de producerea cutremurului. Instruitorii vă, atât dumneavoastră, cât și membrii familiiei cu privire la modul corect

de comportare; stabiliți un punct de întâlnire cu membrii familiei în cazul în care veți fi separați de acestia; pregătiți-vă să vă descurcați singur cel puțin trei zile (pregătiți un kit de supraviețuire); învățați tehniciile de acordare a primului ajutor; realizați o analiză structurală a locuinței dumneavoastră; identificați, acasă, la serviciu și la școală cele mai sigure locuri în caz de cutremur; identificați căile de evacuare disponibile; plasați obiectele voluminoase sau grele căt mai aproape de podea sau fixați-le pe un perete rezistent; depozitați obiectele din sticlă sau alte material ce se pot sparge usor, în dulapuri fixate pe perete; depozitați substanțele toxice sau inflamabile în recipient încisură ermetic, pe rafturile de jos, în locuri în care au sănse minime de a se răsturna, preferabil dulapuri încise; păstrați instalațiile electrice și de gaz în stare bună de funcționare; aflați cum poate opri alimentarea cu energie electrică, gaz și apă de la tablouri, conducte principale de alimentare; nu faceți modificări care ar putea afecta structura de rezistență a clădirii. Este recomandat să consolidați pereții de rezistență, pentru a evita prăbusirea clădirii; pregătiți-vă pentru o astfel de situație: participați la simulări de cutremur organizate de autorități, învățați acordarea primului ajutor medical, modalități de evacuare și preventire a incendiilor; informați-vă cu privire la regulile de comportare la cutremur prin internet, televiziuni, radio, ziar sau alte materiale informative emise de autorități.

B. În timpul cutremurului:

1. **Dacă sunteți în clădire:** păstrați-vă calmul; rămâneți în interior (pot urma replici); asezăți-vă sub o piesă de mobilier solid sau sub o grida de rezistență. Dacă nu există o masă sau un birou în apropiere, acoperiți-vă față și capul cu brațele încrucișate și asezăți-vă într-un colț interior al încăperii; nu fugiți pe scări; nu săriți pe fereastră; nu folosiți liftul. Dacă rămâneți blocat în lift încercați să ieșiți căt mai repede, apăsând butonul de oprire și apoi butonul celui mai apropiat etaj; îndepărtați-vă de oglinzi, ferestre, uși și pereti exteriori, sobe, mobilier înalt; nu vă asezați sub lustre sau obiecte grele suspendate; dacă dormiți, așteptați câteva momente pentru a vă orienta și apoi deplasați-vă către un loc sigur.

• **La munte – Pariul.** În vara anului în care Călimănestiul avea o primărie bine vizată la CC al PCR, câțiva oameni se hotărără să-și facă vacanță în campingul stațiunii. Proaspăt studenți, grupul de fete și băieți se amuzau teribil în fiecare zi, găsind mereu noi surse de glume. Între ei, o pereche formată dintr-un el – adept al principiului "Fură inima fetel, doar cu flori furate!" și o ea – mereu îngrijorată de ce ar putea păti hotul.

Vizita în orășel și unui demnitar de la București se încheie hotelul Traian, unde tovarășa primar organizează o agapă tovărășească. Vizita nu scapă neobservată de turisti, mai ales datorită militienilor scos în stradă să vegheze la liniaștea din stațiune.

Studentii aflați la o terasă cu bere bună, se distrau pe seama unui militar gras și transpirat, care veghează vis-a-vis, chiar în fața primăriei. Rondurile cu flori din curtea primăriei îi dau o idee hotului:

- Pariu pe o ladă de bere, că fură flori acum, din curtea primăriei, cu militar la poartă?

- Nu, te rog, încetează cu furatul florilor! Zice ea cu voce tremurată.

- Gata, tinem pariul, strigă ceilalți. Banii pe masă!

După un mic ocol, să pară că vine dinspre hotel Traian, olteanul intră în vorbă cu subofiterul, spunându-i cu voce joasă, secretoasă:

- Să trăiti! Sunt de la hotelul Traian, m-a trimis tovarășa primar I..., să iau niște flori mai frumoase pentru masa festivă.

- Da, sigur, poftiți, alegeți ce credeti, ce trebuie...

- Multumesc!

Să intră olteanul în rondul cel mai frumos, alegând ca pentru alesul poporului și al partidului. Mai arunca din când în când către o privire spre terasă, unde gască făcuse ochii căt cepele de gladiole.

Se hotărăște să ridice miza:

- Dar nu vreti să-mi dati și dumneavoastră o mână de ajutor... Sunt în mare întârziere!

Militianul, amabil, se apucă și el să rupă flori alături de studentul care abia își stăpânea râsul.

Pe terasă, toată lumea se ridică în picioare...

După ce adaugă în buchet și florile culese de tovarășul de la milă, olteanul grăbit o ia la fugă spre hotel, cu florile în brațe. Militianul rămâne pe loc.

Pe terasă, toată lumea cade din picioare...

Pastila de năroflen

Năroflen (DEX oltenesc) =
nărod + oltean + nurofen

2. **Dacă sunteți afară:** păstrați-vă calmul; îndepărtați-vă de clădiri, stâlpi de electricitate, cabluri, copaci sau orice obiect ce ar putea cădea; în cazul unor distrugeri majore, intră în clădire numai cu permisiunea autorităților.

3. **Dacă sunteți în oraș:** încercați să stați departe de potențialele pericole (căderi de obiecte). Bucătăile de tencuială care se pot desprinde din clădiri reprezintă un risc major.

4. **Dacă vă aflați într-o clădire cu mai multe etaje:** identificați un loc sigur; nu folosiți liftul sau scările; dacă trebuie să ieșiți alegeți cu atenție calea de evacuare.

5. **Dacă vă aflați într-un vehicul:** păstrați-vă calmul; în autobuz sau metrou – rămâneți pe loc până când mișcarea seismică încetează și urmați recomandările pe care le primiți; în mașină - opriți căt mai repede cu putință și rămâneți în interior. Evitați podurile, tunelurile. Evitați să opritiți lângă clădiri, copaci, pasaje și cabluri de electricitate.

6. **Dacă sunteți prins sub dărămături:** păstrați-vă calmul; nu folosiți focul deschis (brichetă, chibrit, lumânare); încercați să vă acoperiți nasul și gura cu o batistă sau cu orice alt material textil; încercați să vă semnalăți prezența folosind un fluiet sau o lanternă; loviti ritmic într-o teavă sau într-un perete astfel încât echipajele de intervenție să vă poată localiza; evitați să strigăți, păstrați-vă energia.

C. **După cutremur:** păstrați-vă calmul, panica nu vă poate face decât rău; verificăți dacă sunteți rănit (la nevoie acordați-vă primul ajutor); acordați ajutor persoanelor rănite până la sosirea echipelor de intervenție; nu încercați să mișcați persoanele grav rănite decât dacă viața le este pusă în pericol sau dacă starea lor de sănătate se înrăutățește rapid. Dacă este absolut necesar să mișcați o persoană în stare de inconștiență, mai întâi îmobilizați gâtul, spatele și membrele fracturate; fiți pregătiți pentru evenuale replici ale cutremurului; fiți atenți la evenualele pericole produse de construcțiile afectate; nu folosiți liftul chiar dacă acesta funcționează; fiți foarte atenți pe unde mergeți și cum conduceți; verificați dacă sunt surgeri de gaze sau apă; verificați dacă a fost întreruptă alimentarea cu energie electrică; dacă simțiți miros de gaz, deschideți geamurile și ușile pentru

aerisire; dacă simțiți miros de gaz NU încercați să intrări pe curențul electric și nici să decuplați siguranțele pentru că

o singură scânteie poate provoca un incendiu; nu reporniți dumneavoastră alimentarea cu gaz, lăsați compania furnizoare să se ocupe de asta; dacă puteți stinge incendiile din casa sau din cartierul dumneavoastră imediat ce s-au produs; dacă sunteți afară și vă puteți deplasa în siguranță, încercați să mergeți într-un spațiu deschis; îndepărtați-vă de clădirile afectate, cablurile electrice, panourile publicitare, liniile de tramvai pentru a nu fi rănit; în cazul în care plecați de acasă, lăsați un bilet spunându-le membrilor familiei sau prietenilor unde vă aflați; chiar dacă liniile telefonice funcționează, utilizați-le numai în caz de urgență; lăsați căile de acces libere pentru intervenția echipelor de salvare; este absolut

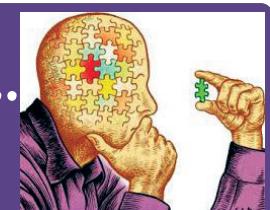
necesar să lăsați liniile telefonice și arterele de circulație libere pentru intervenția echipelor de salvare; aveți încredere doar în informațiile provenite din surse oficiale – postul național de radio, televiziunea publică, autoritățile locale; NU vă bazăți pe zvonuri și NU răspândiți informații neverificate; dacă aveți nevoie de ajutor, încercați să comunicați cu echipele de intervenție și să le oferăți informații despre situația dumneavoastră; în cazul unui cutremur major, echipele de intervenție nu vor putea oferi ajutor imediat tuturor cetățenilor; participați la acțiunile de înălțare a dărămăturilor și salvarea oamenilor, dar nu acionați pe cont propriu, ci doar urmând instrucțiunile autorităților.

Sperând că informațiile vă sunt utile (dar în același timp sperând că nu va fi nevoie să le aplicați vreodată), vom reveni în numărul următor cu kitul de supraviețuire, planul familial pentru situații de urgență și reguli generale pentru copii, în cazul producerii unui cutremur.

Dar până atunci nu uități: pompierii salvatori sunt 24 din 24 în slujba dumneavoastră.

Plt. Adj. Șef (R) Daniel GHEORGHIAN

Examenul de LOGICĂ Pentru timp liber... pentru minte... pentru distracție

lată o nouă provocare la care vă invităm, conform promisiunii făcute în numărul prim al publicației.

Regulamentul este același. Mai multe participări, mai multe sănse de câștig. Itemii au grade diferite de dificultate și implicit punctaj diferit, anunțat pentru fiecare item.

Vă invităm la ... logică și istețime. Succes!

1. Care literă completează logic sirul: A, C, F, J, (1p)
2. Cuvântul cu semnificație opusă cuvântului **afară**, este: a) Inchis; b) Grădină; c) Înăuntru; d) Alături; e) Încolo (1p)
3. Din sirul de cuvinte: **grapă, plug, freză, tractor, lamă** face notă discordantă cuvântul: a) grapă, b) plug, c) tractor, d) lamă, e) freză. (1p)
4. Păstrând relația găsită în prima pereche de cuvinte, găsiți termenul corespunzător pentru a doua pereche de cuvinte: **Cires-cirese, Vie...** a) Vin, b) miere, c) moartă, d) struguri, e) must. (2p)
5. O persoană are 55 de ani și se numește Maria. Sora Mariei are cu 3 ani mai mult și este căsătorită cu Gheorghe, care are vârstă egală cu dublul vîrstei soției din care scazi vârstă Mariei. Câți ani are cumnatul Mariei? a) Nu se poate determina, b) 71, c) 51, d) 61, e) 66 (2p)
6. Om este pentru **casă**, ceea ce **vulpă** este pentru... a) Violenie, b) Tufiș, c) Blană, d) Urs, e) Vizuină (2p)
7. Ionel are 10 lei și cumpără o jucărie care are prețul de 9 lei, primind rest 1 lei în monede de 50 de bani, 10 bani și 5 bani. Care sunt cele două monede identice? a) 50 bani, b) 10 bani, c) 5 bani (2p)
8. Care din numere nu se încadrează în seria **34-32-16-15-14-7-5?** a) 16, b) 5, c) 32, d) 15, e) 12 (3p)
9. Aranjând literele **D O C I L R O C** într-o anumită ordine, veți obține denumirea unui: a) Animal, b) oraș, c) județ, d) erou, e) râu (3p)
10. Nasul lui Pinocchio are 3 cm. Lungimea lui se dublează de fiecare dată când Pinocchio minte. Dacă el minte de 6 ori, lungimea nasului lui va fi de: a) 9 cm, b) 18 cm, c) 24 cm, d) 96 cm, e) 192 cm (3p)

Prof. Mirela MATARA

Consiliul consultativ: Mirela Matara, Andreia-Helga Stroe, Veronica Nesa, Dan Gheorghisan, Cătălin Neacsu, Ciprian Catană, Marian Pirnea, Constantin Surcel, Nicolae Miu, Florin Duineanu, Cristi Văduva, Daniel Marian Ciucă.

REDACȚIA:
Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIAN
Redactor: Marian MILOVAN
Caricatura - Adrian ENICĂ
D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

